

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K. félévre 4 K. negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egyesség szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Közvilágításunk.

Az uccák világítása fontos közérdek. Nem említve, hogy a sötétség minden rossznak nappala, az uccák rendes világítását megköveteli az is, hogy az esti forgalom a járó-kező ember testi épségének vagy éppen életének veszedelme nélkül bonyolódjék le.

A rendes világításra különösen nagy szükség van Sümegeben is. Ha esti forgalmunk nem is éppen tulságos eleven (vasárnap nagyon is az és bele nyúl a sötét éjszakába is!) de gyalogjáróink silánysága és az uccák számos veszedelmes pontja, az alacsony kávájú, nyitott közutak bizony megkövetelik uccáink rendes világítását.

Eddigél bizony nem valami fényes ez a világítás. Azt hisszük, a legtakarékosabb városatyát sem elégti ki. Előbbet hozzájárult még, hogy a lámpák tisztántartására és tatarozására nem valami sok ügyet vetettek.

Szívesen konstatáljuk, hogy városunk birája sürű gondot fordít a közvilágítás javítására. Utána néz, hogy rend legyen. Több régi lámpát alkalmasabb helyre helyeztetett át, valamennyit megjavítottatta s a lámpák számát is emelte néhány új lámpával. Megtette ezt anélkül, hogy a világítás költségét nagyobb összeggel emelte volna, mert gazda-

ságos eljárással eléri azt, hogy ami elveszik a vámon, megtérül a réven.

Midőn ezt a gondoskodást ismételt elismerjük, egyben rá kell mutatnunk egy régi hiányra, amely még orvos lást nem nyert.

A vasuti bejárón még mindig nincs lámpa!

Régi hiány ez, sokszor foglalkoztunk vele lapunkban, de eddig eredmény nélkül. Arra a lámpára pedig nagy szükség van! Elsőben e város polgársága, másodsor az idejövő idegenek miatt.

Nevezetesen holdtalan éjszakákon vagy mikor vastag felhők borítják az eget, a pályaudvarból koromsötét útra kell lépnie az utasnak s csak tapogatva, szinte kézzel is keresve az utat, haladhat előre. Emellett ki van téve annak, hogy a vak sötétségben valamelyik kocsit keresztülkázol rajta.

Különösen veszedelmes ez az ideérkező idegennek, aki a helyi viszonyokat nem ismeri.

Száll is ezektől az áldás a mi szegény Sümegiünkre. Valóságos elátkozott fészkeknek, legsötétebb Afrikának átkozzák, kívánják a poklok hetedik fenekére s szentül fogadkoznak, hogy máskor messzire elkerüljenek.

Hát már városunk jó hire-neve érdekében se sajnáljuk azt a lámpát a

vasuti úttól. Ne sajnáljuk azért se, mert bizony nem sok pénzbe kerül. Mert annak a lámpának nem kell kora estétől késő éjtszakáig égnie. Utolsó vonatunk negyed kilenkor már elment, elég hát, ha az a lámpa sötét napokon csupán fél kilenc—kilenc óráig ég. Ennyi petroleum pedig meg sem említhető költségből is tellik s ily pottom pénz árán eleget teszünk a mi lakosságunk óhajlásának, az ideérkező utasok kívánságának s megmentjük Sümeget attól a szégyentől és azoktól a szidalmaktól, amiket e lámpa hiánya hoz reá.

Azt hisszük, e jogos kívánság, amely szinte a vasút megnyitása óta folyton hangzik, méltánylásra talál új városbiránknál s ő, ha már közvilágításunk javítását programjába vette, bizonyosan beleveszi a vasuti lámpa felállítását is.

Evvel azután ezt az évtizedet meghaladó panaszt mindenek meglegedésére orvosolni fogja.

Szomorú a magyar nóta.

Nótás nép vagyunk. Az eke nyomában lépkedő magyar édes-bús nótaikat dudol, a cifra szürre heveredő juhász is kedveli a patogó szilaj nótát, akár az esthajnali csillagnál rakott pásztortüznél fújja a tilinkót, akár a

A téli kabát.

Ahhoz a csekélyke fizetéshez képest, amelyet minden hó utolsó napján egyenlő havi részletekben hozott haza Lőrinc János, mint a fő- és székvárosnak, fukaron javadalmozott hivatalnok, elég tisztességesen osztotta be jövödelmét a fiatal pár. Arra persze, hogy bármely irányban is némi luxust fejtsenek ki, gondolni se lehetett. Szerény lakás, a legegyszerűbb étkezés és lehető nagy megtakarítás a ruházkozásban; főleg amióta egy apró, aranyos babát is helyezett el a boldog pár fészkebe ez előtt hat esztendővel a gólya.

Lőrinc Jánosnak csak olyankor fájt meg a feje, mikor magának vagy a feleségének kellett új öltönyt vennie. A részletvásárlásnak nem volt hive, csak készpénz ellenében vásárolt, mer thelye scsapáson járt az az elmélete, hogy a részletvásárlás hova hamarabb az uzsorások karjaiba veti az emberfiát.

Lőrincné már a mult télen megcselekedte azt, hogy csak este bújt ki a házból, mert öt év előtt vásárolt kabátjának már olyan antidiluvianus ábrázata volt s az olcsó fekete posztó már úgy megzöldült, hogy minden anyagi jósága mellett Erzsikében is volt annyi asszonyi hiúság, hogy ilyen ruhadarabbal nem igen óhajtott napvilágos, sőt felhőkkel borított nappalon se hivalkodni.

Az urától egy szóval se kért új téli kabátot, mert jól tudta: ha volna szegénynek, maga ajánlaná föl az erre való pénzt.

Hát egyszerűen nem bújt ki a házból, csak este és akkor is a fogyatékosabban világított uccákon szedett magába friss levegőt.

Valami külön munkát végzett Lőrinc János az egyik tanácsos úr részére, amiért 100 korona jutalomban részesült.

Ragyogó ábrázattal rontott be a decemberi zuzmarás napon.

— Föld, föld, asszony, föld!
— Mi történt, Jancsikám?!

Csillogó szemekkel számlálta az ebédhez terített asztalra az öt darab husz koronást.

— Ennyit fizetett Szirák tanácsos úr azért a munkáért, amit az ősszel végeztem számára.

Örömtűz gyult ki Erzsike szemében is. Összecsapta a kezét.

— Mennyi pénz egy határon,
— Elég helye is van ennek, fiacskám.

Kivett a zsebéből egy szeletke papirt, amelyről kisebb tételeket és később nagyobb rubrikákat olvasott. Szén, fa, kávé, cukor, meleg ruhácskák a gyermek számára, téli cipők mind a hármunknak stb. stb.

— Summa summárum 60 korona. Marad 40 korona. Ebből pedig egy télikabátot veszünk az én drága Erzsikémnek.

Na hát akkora örömet még nem látott senki, mint a szép asszonykéé volt. Végre tulthet azon a rettenetes ódivatú, keshedt zöld kabátot. 40 koronáért gyönyörű téli kabátokat látott a Kerepesi uton.

Elhatározták, hogy ebéd után azonnal elindulnak kabát vásárló utjukra. Mert idő

kell ahhoz, hogy az ember egy ilyen értékes ruhadarabot megvásároljon.

Éppen tíz üzletben voltak már, amikor abban állapotok meg, hogy a legelső veszik meg és visszafordultak az első üzlet felé, amely a Kerepesi-út legelején van.

A Nagydiófaucsnál Erzsike egy volt iskolatársának fiaeskájával találkozott, akivel mostanáig fenntartotta ugyan a barátságot, de másfél év óta nem találkozott.

A fiucska köszöntött rájuk, mert Erzsike nagy boldogságában meg se látta volna az apró fiucskát.

— Hogy van a mama? Mit csinál!
— Óh, édes néném, a mama nagyon beteg, az apuska úgy sir; azt mondja, hogy tán soha se gyógyul meg.

— Hol laktok most?
— Itt a Nagydiófa uccán, jobbra a harmadik ház.

— Nézzük meg egy percre, szólj férjéhez a jószívű asszonyka.

János nem mondott ellent és kis vártatva már benyitottak abba a pici udvari szobába, amely a ház legvégén volt.

Mind a fogyatékos butorzat, mind a lakás parányi volta az első tekintetre elárulta a siralmasan nagy nyomort, amelyben a kis család sanyalódott.

A kórágyon fekvő, halálnak érett asszony kétségbeesve panaszkolt el, hogy miféle csapások szakadtak rájuk ama másfél év óta, hogy nem találkozott. Az úra hosszu ideig tartott betegsége folytán elvesztette állását és

cigány círázza előtte göndörhajú, eperajkú babájáról a dallamos futamot.

A magyar nótá megejteti az embert akár a fonóban, akár a parkétás termekben. A szivünkhez szól, mint valami édes boldogság. Dalköltészetünk csupa báj, csupa költészet és valóság. Egy-egy szenvedésnek a beszélő lelke, egy-egy derűs percnek igazi fotográfia. Minden keservünket eltemetjük egy-egy búsongó magyar nótában. Jellemünk, erkölcsünk, vitézségünk a dal szárnyán repül azok szívébe, kik a nép e fonséges költészetét élvezni tudják.

A magyar dal szép, olyan, mint valami áhitatos ima. Vannak nótáink, amik lsten házában is felhangzanak és voltak nótáink, melyek lelkesítették a honvédő magyarokat, amikor a csatátűzben villogott kardjuk és itt is, ott is véresfejű apáink biztatták társait, dallal az ajkukon. Vannak nótáink, amit sutyó gyerekek éppen olyan kedvvel énekelnek, mint öreg, reszkető kezű emberek, vannak nótáink, melyeknek szépségében gyönyörködnek Svájcban, amelyek helyet kaptak a külföldi királyi udvarokban. Pedig a *Káka tövén költ a ruca* dalban nincs semmi diszertáció, semmi nagy stílus mondás, csak eleven népgondolkodás, természetesség és igazság. Olyan ez a nóta, mint az esthajnalban szedett harmatos mezei virág, mely tetszik annak, ki az egyszerűségben is látja a báj, a fonséget.

Régi nóták, bút oszlató költészetünk bájos kifejezői, ne is hagyjatok el soha! Ti vagytok a magyar nép eszejárásának hiv megnyilatkozásai; ti rajtatok megenyhül a lélek, nemeskedik a szív és megtartatok azoknak, akik vagyunk, hogy csak azokban gyönyörködünk, ami valóság és nem rajongunk azért, ami bántó, ami üres és ami idegen.

A ti régi mivoltotok nem üt csorbát a szíven, az érzelmeken, mint a kótát író népdal gyárosok mosdatlan nótái, melyeket vagon számra küld ki az a sok lebuji zengeráj.

Ne higgyetek annak sirva-vigadó magyarok, hogy a vidéki városokba özönlő gajdoló orfeumi tagok igazi magyar nótákat visznek. Értékét rontó, finomságnak hirdetett mocsaraikat ott akarják lecsapolni, hol a néplélek gondolkodása még egyenes, mint a sik föld rónája.

Budapesten már nem tudnak szerepelni. Ott már letarolták az emberek jó érzését, mondják is, hogy Budapest a legerkölcstelebb város.

csak most új évtől foglalhatja el azt a meglehetősen jónak ígérkező hivatal, amelyet végre sikerült elnyernie. De ez még több mint két hét. Egy fillér sincs a háznál. A gyermekek majd hogy éhen nem vesznek, mert már sehol sem akarnak hitelezni.

A beteg szakadozott hangon tördelte az ő kétségbeesett panaszait.

Abban a szempárban, amelyben eddig a boldogság, az öröm ragyogott, két könnycsepp jelent meg; ezt a könnyben uszó két szemét rávetette az urára. Valamit kérdezett tőle, Lőrinc János megértette és egy pillanattal felelt a feleségének.

— Nézd csak, édes, fordult Erzsike az ő nagy beteg barátjához — nekünk most van fölösleges negyven koronánk, ha ezzel tán könnyíthetnénk zavartokon.

Hát azt nem lehet leírni, hogyan fogadta ez a sír szélén álló beteg ezt az életmentő ajánlatot. Mintha minden szenvedésétől megváltották volna. Sirt, hálálkodott és végre újongott a koplaló, didergő magzatjai nevében.

— Köszönöm — rebegte Erzsike, mikor végre újra az uccán volt az urával.

— Én is neked ezt a nagylelkű önmegtartadást. Mert most már nem vehetünk neked téli kabátot.

— Baj is az! Hordom a régit és ennyi az egész.

És hordta büszkén, boldogan azt az ócska télikabátot.

Kövér Ilma.

Az orfeum éneke kiszállott az uccára, mert benn már bűzös volt a levegő. A szabad uccán szaladgáló gyerekek szedték föl a sarrat, úgy vitték haza magukkal.

A dal volt az a felhő, mely lemosta az emberek lelkéről a piruló arcot, lassan elhelyezkedett az úri családok szalonjaiban is és ez rontotta meg azt a disztíngváló nyelvet, melyet régebben a fiatal emberek a kisasszonyokkal szemben használtak.

És mindezeket magyar nótáknak nevezték. Szomorú a magyar nóta, mely erkölcsstelen-séget hoztál! — mondják az erkölcsbírák.

Pedig nem a magyar nóta hozta, hanem a borotvált képű komédiás: az idegen föld mosdatlan nótái, rissz-rossz magyar szöveggel.

Ezt bizonyára a vidéken észre is veszik és Budapest kárán okulnak. Megtartják a régi magyar nótákat és eljön az idő, hogy a nagy moloch elmenjen vidékre, szedjen azokból a relikviákból, melyek örökké talizmánjai lesznek a magyar ember lelkületének. A beözönlő tucat-dalok szemérmelensége ellen pedig küzdjünk a veszélyezett vidéken; úgy hogy egyesületek kebelében szervezzünk dalos egyesületeket. De ne csak szervezzünk, hanem tartassuk is azt fenn, ha kell áldozatok árán is.

A dalos egyesületeknek fontos missziója van és következtetések során azt hisszük, mindenki előtt világosan áll: hogy a dal, a tiszta szövegű, igazi magyar dal nemcsak kevély, hanem jellem és erkölcsképző is és éppen ezért főleg nemzetiségű vidéken fontos szerepe van.

Oly helyeken, ahol a magyar dal kultúrmisszióját tapasztalták és elegendő hanganyag állott a dalosegyesületek rendelkezésére, ott kellemesen mulatva, nem egy szivderítő műélvezetet szereztek a közönségnek, míg a nemzetközi orfeumok trágár zagyvaságain mindenki megiszonyodva látta az erkölcsi sülyedést, a nagyvárosok egészségtelen izlését. Az igazi magyar dal ápolásával a magyarnak régi kincsét mentjük meg: az erkölcsében annyira megtámadott ifjúságot.

Hirdetmény.

A sümegi kir. járásbírósnak 1906. évi ügyvitele tárgyában.

I. Ügybeosztás.

Süvegh János kir. járásbíró. I. ső számú jegyzői iroda, 3. számú szoba.

1. Elnöki ügyek, El. lajstrom.
 2. Sommás perek közül azok, melyekben alperes neve K Zs betűkkel kezdődik, Sp. I. lajstrom.
 3. Egyezségi ügyek, Eg. lajstrom.
 4. Fizetési meghagyási ügyek, Fh. és Fm. lajstrom.
 5. Végrehajtási ügyek, V. lajstrom.
 6. Polgári vegyes ügyek, PV. lajstrom.
 7. Hagyatéki ügyek, Ö. és Öb. lajstrom.
- Kiss Gyula dr. kir. aljárásbíró, II. számú jegyzői iroda, 4. sz. szoba.

1. Anyakönyvi kiigazítási ügyek (A. lajstrom).
2. Sommás perek közül azok, melyekben alperes neve A J betűkkel kezdődik Sp. II. lajstrom.

3. Polgári megkeresések, M. lajstrom.
 4. Vétség és kihágási ügyek, B. lajstrom.
 5. Vizsgálóbírói ügyek, Vb. lajstrom.
 6. Bünygyi megkeresések, Bm. lajstrom.
 7. Büntető vegyes ügyek, Bv. lajstrom.
- Saághy János kir. aljárásbíró, 7. sz. szoba. Telekkönyvi hivatal.

Összes telekkönyvi ügyek.
Az 1898. évi május hó 1 napja előtt folyamatba tett ügyekre vonatkozó beadványokat az I-ső számú jegyzői irodába kell beadni.

II. Tudnivalók.

A jegyzői irodák és az irattár a felek részére hétköznapokon délelőtt 9—11 óráig, ünnep és vasárnapokon pedig délelőtt 9—10 óráig vannak nyitva.

Ezen az idón túl a beadványokat a gyűjtő szekrénybe kell helyezni.

A gyűjtő szekrény hétköznapokon délelőtt 9 órakor, délután 4 órakor, — ünnep és

vasárnap délelőtt 10 órakor ürítették ki.

A hivatalos órák köznapon délelőtt 8—12 óráig, délután 2—5-ig — ünnepnapokon pedig délelőtt 8—11 óráig tartanak.

III.

1. A szóbeli keresetek, kérelmek, nyilatkozatok és közzérendeletek felvétele végett Süvegh János kir. járásbíróhoz kell fordulni, ő helyettesíti a közjegyzőt.

2. A vétségek és kihágásokra vonatkozó szóbeli feljelentéseket Kiss Gyula dr. aljárásbíró veszi fel.

3. Az egyezségi eljárásra vonatkozó és és fizetési meghagyásra vonatkozó szóbeli kérelmek és nyilatkozatok felvételét az a bíróság végzi, akire az egyezségi ügyek és fizetési meghagyások elintézésé van bízva.

4. Az ügynek idézés nélkül való tárgyalása végett a felek annál a bírónál jelentkezzenek, akinek az ügykörébe az ügy mint sommás per tartozik.

IV.

Szóbeli kereseteket, kérelmeket, nyilatkozatokat, valamint büntető ügyekre vonatkozó szóbeli feljelentéseket minden *hétfőn* és *pénteken*, ha pedig ezek ünnepre esnének a következő köznap délelőtt 9—10 óráig kell előterjeszteni.

Ugyanabban az időben megjelenhetnek a felek idézés nélküli ügyek tárgyalása végett

Az egyezségi kísérletre való idézés és a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmek és nyilatkozatok, a büntető ügyekre vonatkozó feljelentések, melyek gyors elintézését igényelnek, úgy szintén azok is, melyeknek előterjesztése végett a bíróság székhelyének községi területén kívül lakó fél jelentkezik, a hivatalos órák alatt mindig elfogadtatnak.

V.

Sommás eljárásban a tárgyalásra kitűzött időre pontosan meg kell jelenniük a feleknek, mert az 1893. évi 18. t. c. értelmében ennek életbe lépte óta a felek részére nincs várakozási idő engedve s az ügy felhívásával a határnap elmulasztása kezdetét veszi, ha a fél nincs jelen.

VI.

A járásbíró akadályoztatása esetén Saághy János kir. aljárásbíró helyettesíti.

VII.

Az elnöki letétbe tartozó pénzt, értékeket a felek közvetlenül a járásbírósnak, akadályoztatása esetén pedig helyettesének adják át.

Sümege, 1905. november 14-én.

Süvegh
kir. járásbíró.

H I R E K.

— **Kinevezés.** A király Sztaniszlavszky Adolf zalaegerszegi törvényszéki elnököt a nagyváradi főügyészséghez főügyésszé nevezte ki.

— **Utbiztosok az útmesteri iskolában.** A szombathelyi útmesteri iskolába *Bethlehem* Vendel sümegi és Németh József tapolcai útbiztosokat is behívták.

— **Népipari és háziipari kiállítások.** A József királyi herceg szanatórium egyesület dicséretes dologban indított akciót. Mivel a magyar háziipari és népipari tárgyakat sokfelé nem ismerik, — vonzó keretben, melynek legszebb része a jótékonyság nemtői — bemutatja némely városban. Szabadkán, Zomborban, Léván, Győrben, Kassán már is szorgosan készülnek ezekre a kiállításokra. A kiállításnak tizenkét csoportja lesz. Borsodi rózsás edények, erdélyi majolika, alföldi paraszt majolika, székelyföldi mázos és fekete agyagedények, a második csoportban a magyar gyermekjáték, a harmadikban a magyar diszműárak lesznek bemutatva. Külön csoportban a kosárárak, a torontáli szőnyegek, párnák, tabletek, tóthimzések, kalotaszegi varrotások. Külön csoportban mutatja be az Izabella háziipari egyesület blü

zait, milióit, terítőit, párnáit, más helyen a kötényeket, temesi katrincákat, régi himzéseket, többféle szövéseket. A kiállításoknak inkább az a célja, hogy a népi munkák gazdag területét bemutassa és föl hívja a jósziveket, hogy a magyar termékek fölkarolásával adjanak munkát. Számít az egyesület a hazafias kereskedői karra, hogy e tárgyakat forgalomba hozza. És a kiállítással kapcsolatos a népművészet jelszava, ugyanis minden kiállítás a szegénysorsú lüdbetegek gyógyítóházának alapját gyarapítja.

— **Vadászat.** Tegnap a sümei vadásztársaság hajtó vadászatot rendezett a sümei városerdőben. Részt vett benne 11 puskás. A vadászat szép sikerrel járt. Súlyomy István egy szarvastehenet, Lujzer Lajos pedig egy pár őzet lőtt. A legközelebbi vadászatot 22—23-án tartják.

— **Nyugtázás.** A sümei építőmunkásoknak f. évi november 19-én tartott táncmulatságán felülfizettek: Fleischmann József 60 f, Urr János 50 f, Mautner Samu Nyers, István, Olasz Lajos, Molnár Ferenc, Nagy Sándor, Fekete Ferenc, Jankó Gyula, Tóth Imre, Árvai Dezső, Olasz János, Vekler Lajos, Simon Lajos, Szabó Mari, Lukonics Magda 40—40 f, Jankó Sándor 30 f, Molnár József, Gibert Lajos, Gróf József 20—20 f. A felülfizetők szíveségét köszönettel fogadta a rendezőség.

— **Kanyaró.** Sümegeen a gyermekek között a kanyaró kezd fellépni. A szülők vigyázzanak a gyermekekre.

— **Táncmulatság Türijén.** A türijei polgári olvasókör november 26-án saját könyvtára javára hangversenyyel egybekötött zártkörű Katalin-bált tartott, melynek műsora Girgás Dezső tanító vezetésével valóban élvezetes estét szerzett a szépszájú hallgató közönségnek. A mulatság anyagilag is jól sikerült. — Felülfizettek: Illés Ráfael, prem. kanonok jószágkormányzó 20 K, Szabó Károly 4 K 40 fill f, Gyöngy Lajos 3 K, Takács Ferenc 2 K, 20 f, Bódis Gusztáv dr., Cicer Anicet 2—2 korona, Prácer János 1 K 80 f, Zdravi Árpád 1 K 40 f, özv. Rádi Károlyné, Girgás Dezső, Tarsoly Béla, Dancs Géza, Jordanics Károly 1—1 K, Policser Adolf, Schlesinger Zsigmond, Policser Jenő, Lajer János, Kú János, Eichenvald J., Richter A., Keresztes Mihály, Szaksz Lajos, ifj. Kiss József, Kiss Lajos 80—80 f, Kocsis Zsigmond 60 f, Handler Ferenc, Jób József, Lázár József, Konkolyi Kornélia, Bognár Antal, Hock Béla, Partics István, Guitprecht Ferenc, Szabó Lajos, Prunner György, Hüber Béla, Pirity Antal, Bognár Béla 40—40 f, Pacsi József, Badics Ferenc, Nagy Mihály, Koller Adolf, Csiszár Ferenc, Tóth György, Entler Ferenc, 20—20 fillért, kiknek a kör ezuton is mély köszönetét fejezi ki.

— **Római sirok.** Lázár Miksa zalaszántói birtokos munkái burgonyaverem ásása közben régi sirokra akadtak. A tulajdonos azonnal beszüntette az ásást és értesítést küldött Sümege Darnay Kálmán régészhez, megbízva őt a sirok felbontásával. Darnay odaérkezve, megkezdte a sirok körülásatását és felbontását. A közvetlen egymás mellett fekvő két római sir egyike kőszárfokfáigba, a másik téglából épített sirverembe volt elhelyezve. Az egyik egy harcos, a másik egy leány sirja volt. A harcos kőszárfokfáig 190 cm hosszú és 90 cm széles. A sirok mindegyikét már megbolygatták a népvándorlások s irrablói, de nem fosztották ki teljesen. A helyéről kimozgatott koponyától kétoldalt egy nagyobb üvegkorsó és egy szélesszájú illatos kenőcsartó üvegedény fektet meg a jobb felső lábszárcsont alatt kétélű vaslándza volt elhelyezve. A másik sirban nyugvó leánynak koponyája bámulatos épségben megmaradt. Illatszeres üvegedényen kívül kisebbmértű henger alakú bronzedénykét, melyben füstölőszer volt és derekán viselt bőrvénék épen maradt bronzcsatját találták a sirban. A sirok Cimbrinától (Veszprém) Mogentianáig (Fenek) menő utvonalon fektettek és mint a sir tégláinak CRN betűs bélyegei mutatják, itt is ugyanazon Legió Cohorsai tanyáztak, melyek a sümei berki-

malmi és a csehi keszthelykúti táborhelyeken, honnan hasonló bélyegű téglák kerültek felszínre. Darnay minden irányban huzatott kísérleti árkot, de több sirra nem talált. Lázár Miksa tulajdonos a leleteket Darnay Kálmán sümei muzeumának ajándékozta.

— **Cigányfutás.** Tegnap a csendőrök le tartóztattak egy kocsi cigányt s behozták Sümege. A kocsi népének pár tagja hamarosan föld alá került. Lapunk zártakor a csendőrök a lakása előtt állott a kocsi, rajta egy férfi és egy asszony. Az egyik csendőr bement a házba, ezt a pillanatot felhasználta a dáde, rásujtott lovaira s nagy vágatással rohant le az Árpád-uccán. Csendőrök, rendőrök utána. Az egész ucca népe kiszaladt a hajszára. Végre a csendőrök egy szembejövő kocsira kaptak s Türije táján elfogták a szőkevény cigányokat.

— **Fegyveres támadás.** Ifjabb Szijártó György helybeli lakos november 27-én este felé betért Fejes Lajos vendéglős udvarába halaszthatatlan szükségének elvégzése végett. Meglátta őt Fejes gazdaasszonya s hevesen rátámadt Szijártóra, hogy minek jár az udvarra mindenféle bitang ember. Szijártó nagy haragra gerjedt a sértő szavakra, elment a boltba, vett egy forgópisztolyt s evvel tért vissza Fejesékhez. A revolvért ráfogta a gazdaasszonyra, de ez elmenekült. Az odahívott rendőrök lefogták a revolvért s az esetet följelentették a bíróságnak.

— **Emberélet nyolc koronáért.** Rémes gyilkossággal gyarapodott a tapolcavédeki bűnkrónika. A napokban az egyik tapolcai péknek sütemény kihordója, László István Vitán eladta süteményét s ballagott haza Tapolca felé. Utközben ismeretlen emberek megtámadták, agyonverték s nála volt sütemény árát, mintegy 8 koronát elrabolták. A szerencsétlen vérbefagyott hulláját a járókelő emberek találták meg, akik följelentették az esetet. A csendőrök erélyesen nyomoznak az ismeretlen gyilkosok után.

— **A bicska.** November hó 25-én a csáktornyai katalinnapi országos vásár után a vásárról hazafelé menve több drávavásárhelyi lakos betért Drávavásárhelyen özv. Moharics Pálné utszéi kocsmájába és vígan szürcsölték a murcit, míg csak be nem rugtak. A mulatozók között legelőbb kezdett el garázdálkodni Bacinger Ferenc 26 éves drávavásárhelyi napszámos, ki ennek folytán több mulatozótól innen is onnan kapott egy-egy nyaklevest és pofont. Ez nem igen volt inyére Bacingernek és boszut forralva megindult kifelé a kocsmahelyiségből. Az ajtóban Verbanec Mihály 21 éves drávavásárhelyi legénykével találkozott össze, kit minden előzetes szóváltás nélkül bicskájával megszurtt s azután elsietett a faluba. A megszurtt legényke megtántorodott s a falhoz támaszkodott. A rokonai megtalálva, hívták be a kocsmába, de csak annyit tudott még mondani, »a Bacinger megszurtt és összeesett. Az összeesett embert gyorsan bevitték a szobába, és elkezdték levetkeztetni, de vetkezés közben meghalt. Bacinger bicskája a bal láb fölötti lágyékban a főtőderet metszette el és elvérzett. Bacingert még az nap éjjel elfogta a csendőrség és bekísérték a csáktornyai kir. járásbíróházába.

— **Háromezer vonás.** Egy kanizsai apa írja a következő sorokat: »Tekintetes Szerkesztő úr! Kis gyermekem a napokban sirva jött hozzám, hogy rajzával nem tud elkészülni, habár ehhez még teljes két napi ideje volt. Meglepett a dolog és csodálkozva láttam, hogy a fiam előtt fekvő rajzminta a lehető legegyszerűbb és legkönnyebb. Négy kicsiny apró kocka volt és mindegyik kockába téglalakok voltak rajzolva oly sűrűn, mint ahogy a héringeket préselik.

— És ezt nem tudod megcsinálni? — kérdeztem. — Hisz nagyon egyszerű. — Nem is nehéz — mondta a gyermek — de sok. Mert ilyen kiárnyékolt kockákkal az egész rajzlapot tele kell rajzolni, azután háromféleképpen kifesteni, végül minden vonást tussal kihuzni.

Láttam, hogy ez már nagyobb munka, de azért vigasztaltam a gyermeket, hogy vala-

hogy majd csak elkészülünk. Csak akkor borzadtam el a munkától, mikor megolvastam és kiderült, hogy ebben a rajzban háromezernyolcszáz egyforma vonás van. És mindezeket a vonásokat pontosan a meghatározott helyre kell huzni. Feltéve, hogy egy perc alatt ceruzával elkészíték és tussal kihuzok négy vonást, akkor is 950 percig tart, míg a vonásokkal elkészülünk. Még 50 perc a háromféle festés — ez összesen 1000 perc, vagyis tizenhét óra. Ha a kockákból feladnak tízet, ugyanazt az eredményt érik el. Mert amelyek gyermek tízet meg tud csinálni, az ezekkel a kockákkal, melyek úgy hasonlítanak egymáshoz, mint a tojás a tojáshoz, nem egy rajzlapot, de egy lepedőt is be tud pingálni. Tisztelettel Apa.*

— **1848.** Ez a felséges év, annyi történelmi kutatásnak, legendának, regényírók képzetének, költők lobogásának a tárgya, tárgya a Nagy Képes Világtörténelem legutóbb megjelent füzetének is. Adatokban olyan dús, felfogásban annyira határozott és világos a nagy munkának ez a része is, hogy akár egész külön munkának, külön e korra irányult kutatások eredményének is megállhatna. Végig vezetvén e korszak mesés vágyain és gyönyörű küzdelmein, a tudós szerző, maga a vállalat szerkesztője, Marcali Henrik egyetemi tanár pár sornyi áttekintésben így foglalja össze erőteljes és megindító felfogását a hősi korszakról, midőn halálos tompa csend uralkodik a Duna és Tisza mellékein és rejtett dühvel szívében viseli sorsát a nemzet.

»Az 1848. év forradalmi közt mindenkép a magyar áll az első helyen. Ahol csak rajongtak szabadságért, függetlenségért, minden szív dobogott a nemzetért, mely ily nemesen, annyi kitartással és lelkesedéssel lépett ki ismét a történet színhelyére. Mikor a vitéz helyébe a bakó lépett, részvét és rokonszenv lépett az érdeklődés helyébe: oly kincs, mely idővel erkölcsi értékévé vált és elősegítette nemzetünk új-jászületését.

De jövőjére nézve a legfontosabb az volt, hogy szakított egész multjával, a kiváltságos, feudális élet bűneivel. 1790 óta tudta az ország, hogy mellette a törvény, a jog, de elzárkózottsága, a politikai nemzet gyöngesége miatt nem érvényesíthette. Mihelyt felszabadult a nép 1848-ban, az igazság mellett meg volt az erő is, mely azt érvényre emeli.*

A nagy vállalatnak, mely Nagy Képes Világtörténet címen 12 kötetre megy, most a 233—234. füzete jelent meg, mely már az utolsó, a XII. kötet anyagának egy részét hozza. Egy kötet ára diszkrétésben 16 korona, vaskos és szövegképek mellett számos műmelléklettel is díszített füzetnek 60 fillér. Megrendelhető minden könyvkereskedésben.

A közönség köréből.*

Zalamihályfáról a következő panaszos levelet kaptuk:

Tekintetes Szerkesztő úr!

Nem mulaszthatom el, hogy tek. szerkesztő urat ne értesítem azokról az ázsiai állapotokról, aminek mi falusiak különösen az élelmiszerek beszerzésénél ki vagyunk téve. Nevezetesen hogy mást ne említsek, Sümeg 7 kilométerre van Mihályfától s mindamelllett a sümei pékek még arra sem tartják községünket érdemesnek, hogy hetenkint legalább háromszor élvezhető zsemlyét vagy kiflit küldenének ki. Elmulik egy-egy hét, mire egy jön s minő süteménnyel? Legalább 3—4 napos agyontapogatott holmi, amit Sümege az utolsó szamaras is végigtapogatott. Azt kell nekünk boldog falusiaknak nemcsak enni, de élvezni. Nem hinném, hogy Mihályfán, ahol számbavehető uri osztály van s a lakosság is jómódú, ki ne fizetné magát, ha naponkint kocsin vagy csak gyalogosan jönne

*E rovatban közérdekű felzárólasokat éziven közölünk, a felelősség azonban a beküldőt illeti.

pék és hozna tisztességes süteményt. Pár éve megtelepedett községünkben egy szerény, de törekvő pék iparos s ellátta községünket tisztességesen. De mi történt? Megtudva ezt a sümegi pékek, seregesen küldték ki zsemlés asszonyaikat jobb és olcsóbb holmival úgyannyira, hogy 2-3 hó alatt emberünk teljesen ki volt készíve, szedte sátorfáját s ment a nagyvilágba. Most azután se az egyik, se a másik.

Menjünk egy házzal odább, vegyük a *tojás felét*, ilyenkor aranyért se kapni, tavasszal azonban lehet kapni, de minőt: olyant, amelyen 2-3 hét óta tyúk ült s feltörve szemünk közé repül a kis csirke; lehet, hogy az illető úgy gondolkodik, hogy örüljünk, ha csirkét is kapunk.

Dara, oh Istenem, elmondjam-e, minő a dara? Félek, hogy kreislerjeink azt találják mondani, hogy hazudom, jó, de akkor corpus delictiként be fogom tek. szerk. úrnak analízis szempontjából mutatni, hogy az dara-e, avagy mák? Mindenek előtt szürkés fekete, néha lilaszínű, mi ennek az oka? Találja ki szerkesztő úr? Nagyon egyszerű. Ugyanis Mihályfán nem lévén porzó, a mi jó kereskedőink levelezéseik felszárogatására használják s a felesleget természetesen visz-szaöntik.

Petroleum, kérem az minden, csak nem petroleum. Van abban gépolaj, esővíz, még talán eleven ördög is s mérik 20-22 krért literjét.

No de nem akarom az itteni üzletek árucikkeit tek. szerkesztő úr előtt végig recitálni, mert még furcsább dolgokat tudnék írni, hogy nekünk, a sokak által irigyelt boldog falusiaknak, minő szemetet kell drága pénzben megvenni és elfogyasztani.

Midőn ezen ázsiai állapotokat tek. szerkesztő úr becses tudomására adom, magamat jóindulatába ajánlottan vagyok tisztelője Zalamihályfa, 1905. nov. 22.

Egy szerény fogyasztó.

Felelős szerkesztő: Éles Károly.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

449. végrh szám. 1905.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102 §-a értelmében ezenel közhurré teszi, hogy a szombathelyi kir. törvényszéknek 1905. évi 9808. számú végzése következtében dr. Grimm Károly szombathelyi ügyvéd által képviselt Messer Gyula javára Stern Bernát és neje ellen 200 K s jár. erejéig 1905. évi október hó 31-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 611 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: hutorok s egy kocsni nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sümegi kir. járás-bíróság 1905. évi V. 291/2. számú végzése folytán 200 K tőkekövetelés, ennek 1905. évi május hó 13. napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 62 K 48 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Zalamihályfán, végrehajtást szenvedők lakásán leendő megtartására 1905. évi december hó 6 ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták

és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sümegen 1905. évi november hó 21. napján.

Vértessy kir. bir. végrehajtó.

Sárcipő

(galosni) hölgyeknek 1.10 forint., duplaerős uraknak 1.65 frt., Shlipper nyelvés) hölgyeknek 1.40 frt., uraknak 1.70 frt.

Würzburger Jakabnál,

Sümegen.

Mindennemű

nyomtatványokat

a legolcsóbb árban

és izléses kivitelben készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája Sümegen.

Lakások, gazdasági épületek

fedésére szolgáló vízáthatlan

kátrányos fedőlemezt,

kátrányos pépszalagot és

kátrányt állandóan raktáron tart

és a legolcsóbban elárusít

Würzburger Jakab, Sümeg.

Hirdetéseket

jutányos áron

felvesz

a kiadóhivatal

Vezérszó: Minden darab szappan Schicht névvel, tiszta és ment káros alkatrészekből.

SCHICHT-SZAPPAN!

(Szarvas vagy kulcsszappan)

a legjobb és használatban a legolcsóbb, minden ruhanemű és mosási módszer részére.

Jótállás: 25 000 koronát fizet Schicht György cég Aussigban bárki-nek aki bebizonyítja, hogy szappana a Schicht névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

Nyomatott Horvát Gábor gyorsajtóján Sümegen.

Nagy választék a legújabb képes levelezőlapokból és bromkártyákból Horvát Gábornál, Sümegen.

Bortömlők

jótállás mellett, hogy nem válnak törékennyé, szivacsossá vagy taplóssá, sem pedig keményvé.

Kuschnitzky és Grünhut

Bécs, I.

Budapest, VI.

Schottenring, 5.

Teréz-körút, 21.

Mindenféle pincészeti cikkek, szivattyúk és kellékek raktára.

Minták és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Értesítés.

Sümeg város és vidéke n. é. hölgy közönségét tisztelettel értesítem, hogy női toilletteket a legújabb párisi és angol divat szerint, Budapesten, valamint Bécsben szerzett több évi gyakorlatom által, műizléssel és finom kivitelben készítek.

Angol aljzabások, valamint mindennemű szabások mérték után megrendelhetők.

A n. é. hölgy közönség szíves pártfogását kérem,

kiváló tisztelettel

Burányi Mária

Sümegen, (Totola ház.)

Egy nagyon ügyes varrónő felvétetik.